December 2017 Jaargang 19 nummer 2

Nieuwsblad

Stichting Draagt Elkanders Lasten

Reisverslag
Voedselactie

Informatieavond *D.V. 16 januari 2018*

Stichting Draagt Elkanders Lasten

Colofon

Deze nieuwsbrief is een uitgave van
'Stichting Draagt Elkanders lasten'

Kamer van Koophandel:
Ingeschreven onder nummer 24446913

Voorzitter en contactpersoon:
Wim Klippel
Kamerlingh Onnesstraat 82
2984 ED Ridderkerk
Tel. 0180-424793

Secretaris:
Roelie Gouweloos
Eikendreef 81
2982 CJ Ridderkerk
Tel. 0180-412698

Penningmeester:
Arie Velthuizen
Houtzaagmolen 7
2986 GD Ridderkerk
Tel 0180 42 39 86
Voor legaten verzoeken wij u contact op te nemen met de penningmeester

Gezinssponsoring:
Rianne Klippel
Molendijk 42
4671 BR Dinteloord
Tel. 0167-521900

Breigroep:
Joke van der Weiden
van Eesterensingel 16
2951 CK Alblasserdam
Tel. 078-6914619

Kleding inzamelen:
Iedere maandagavond (behalve 2e feestdagen) 19.00 – 19.30 uur
Lagendijk 78 Ridderkerk
Bijdrage: € 1,- per zak

Contactpersoon goederen inzameling:
Roelie Gouweloos
Eikendreef 81
2982 CJ Ridderkerk
Tel. 0180-412698

Website:
www.stichtingdraagtelkanderslasten.nl

Giften, sponsorgelden e.d.
ING banknummer
NL30 INGB 0670471046 t.n.v.
'Stichting Draagt Elkanders lasten'
te Ridderkerk

Vanaf de oprichtingsdatum (11-11-2008) worden wij door de belastingdienst aangemerkt als ANBI (Algemeen Nut Beogende Instelling). Hierdoor blijven uw giften aftrekbaar bij de belastingdienst.

ANBI

Inhoud

03 Van de voorzitter
04 Vrijwilliger
05 Gezinssponsoring
06 Reisverslag
12 De stichting online
13 Informatieavond
14 Fietstocht Simon Koster
17 Roemeens recept
18 Sebastian schrijft...
19 Terugblik
21 Voedselactie
22 Breigroep

Het bestuur van 'Stichting Draagt Elkanders Lasten' wenst allen, die op welke wijze dan ook, bij ons werk betrokken zijn of ons werk een warm hart toedragen, gezegende feestdagen en Gods onmisbare zegen voor het jaar 2018 toe.
Tevens heel hartelijk dank voor:
alle inzet door de vrijwilligers,
alle giften op welke manier dan ook, hoe groot of klein, veel of weinig, in 2017.

Meditatie:

Gods onmisbare zegen

Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt…..
Jesaja 60:1

Jesaja is de evangelist van het Oude Testament. Toen Augustinus tot bekering kwam, ging hij naar Ambrosius, de bisschop van Milaan, om te vragen welk Bijbelboek hij moest lezen om in zijn geloof versterkt te worden. Ambrosius antwoordde hem dat hij het beste kon beginnen met het lezen van Jesaja. Ambrosius zei toen: "De profetieën van Jesaja bevatten de heldere verkondiging van het Evangelie en de roeping van de heidenen."
Ook de adventswoorden van onze tekst zijn uit het Evangelie van Jesaja. Onder welke omstandigheden heeft Jesaja ze in de naam van de Heere gesproken? Het volk Israël was weggevoerd in ballingschap. De ballingen hadden alle hoop opgegeven dat het nog eens anders zou worden. De stad Jeruzalem was verwoest en de tempel lag in puin. Het volk zat in de diepste ellende. En dan….. in die stikdonkere nacht klinkt het Woord van de Heere: "Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt!" Dat betekent dat de schittering van Gods glorie toch weer zou doorbreken in die donkere nacht. Duisternis bedekte de aarde, zoals we hier lezen, donkerheid de volken. Ook de heilige stad Jeruzalem lag er somber en verlaten bij. Maar als een stralende zon zal de heerlijkheid van de Heere opgaan. Jesaja profeteert dat er een tijd zal komen dat Jeruzalem midden in de donkere wereld zal liggen, badend in de hemelse gloed. Die schitterende lichtstad zal de volkeren van heinde en ver tot zich trekken. De toekomst van dat heerlijke Messiaanse rijk is verwerkelijkt door de komst van Jezus Christus als Mens in de stal te Bethlehem. Verwacht u Hem ook in uw leven?

Van de voorzitter

Wim Klippel

"In zo een afgelegen gebied en dan zit je daar te stampen op je fiets." Dit is één van de ervaringen die u leest in het verslag van de fietstocht van Simon Koster van afgelopen zomer. "Dat was supermooi, een prachtige natuur met veel mooie vogels." Dat is nog zo een opmerking van Simon. Ze zeggen iets over de ervaringen van zijn reis en u vindt ze terug in het verslag elders in dit blad. Hele mooie ervaringen, maar ook minder mooie. Ondanks alles hield hij vol en kwam na 3563 kilometer aan op de plaats van bestemming: Constanta aan de Zwarte Zee. Een geweldige actie, die bij afsluiting een stand liet zien van € 9240,50. Werkelijk een geweldige opbrengst! Namens het bestuur wil ik alle gevers ook hier nogmaals hartelijk bedanken. Maar vooral ook Simon enorm bedankt voor je geweldige gebaar naar de kinderen in Roemenië. Bovenal gaat onze dank uit naar Hem die alles bestuurt en leidt en ook Simon heeft beveiligd gedurende deze lange tocht.
Dit was één van de activiteiten die achterliggend halfjaar mochten plaatsvinden. Er zijn er nog verschillende te noemen, zoals onder andere de zangavond in de 'Grote Kerk' van Dordrecht door o.a. mannenkoor 'Tehillim' waarvan de opbrengst bestemd was voor ons project in Moldavië, en een chocoladeactie door leerlingen van de 'Ds. G. H. Kerstenschool' in Ridderkerk. Ook de huis-aan-huiscollecte ligt alweer achter ons. Deze keer niet in december, maar in oktober. Veel van de tientallen collectanten hebben deze periode als prettiger ervaren dan december, omdat het nu nog langer licht was 's avonds. Allemaal acties die veel geld hebben opgebracht. Iedereen die, op welke manier dan ook, iets heeft bijgedragen, onze welgemeende dank.
Helaas moet ik deze keer ook weer melding maken van het afscheid van een bestuurslid. Per 1 januari verlaat Cees van der Steldt onze stichting om zich op een andere manier in te gaan zetten voor hulp aan minderbedeelden. Omdat een combinatie van beiden niet mogelijk is, heeft Cees besloten om te stoppen. Cees, we zullen je zeker missen, want je deed altijd heel veel, vooral als het gaat over dit Nieuwsblad en alle andere drukwerk. Verder zullen we ook de mooie films missen die je altijd wist te maken. Ik weet hoeveel tijd en energie jou dit kostte. Daarom voor alles heel hartelijk bedankt en van harte Gods zegen toegewenst op je verdere levensweg.

U zult weer de bekende items tegenkomen in dit Nieuwsblad, zoals een verslag van de reis die in oktober werd gemaakt naar zowel Roemenië als Moldavië. De ervaringen van een vrijwilliger, actieve breisters, de aankondiging van onze informatieavond in januari a.s., de wederom te houden voedselactie, de periodieke bijdrage van Sebastian, een Roemeens recept en nog veel meer.

Dit is alweer het laatste Nieuwsblad van 2017. Over een paar weken is het kerst en mogen we hopelijk het nieuwe jaar weer ingaan. Daarom aan het einde van dit jaar een hartelijk woord van dank aan allen die dit jaar iets hebben bijgedragen aan de hulp aan onze naasten, die het zo veel slechter hebben dan wij. Namens hen: "Heel hartelijk dank!" Ik weet dat velen in Roemenië en Moldavië niet kunnen begrijpen dat er in Nederland zomaar mensen zijn die hen willen helpen.

Het bestuur wenst u van harte gezegende kerstdagen en een gezond en behulpzaam 2018!

Leni van Spronsen

Leni van Spronsen - Nobel, geboren in 1955 in Nieuw-Beijerland, is vrijwilliger bij onze stichting en zij doet hier haar verhaal.
Na de diverse scholen te hebben doorlopen, wist Leni nog niet wat ze wilde worden. Wel wat lastig natuurlijk. Maar op een keer las ze een advertentie van het Ikazia-ziekenhuis waarin werd opgeroepen om de studie tot analist te gaan volgen. Er werd een brief gestuurd om informatie te vragen. Wat volgde was slechts 1 gesprek en Leni was aangenomen voor een studie/beroep, waarvan ze eigenlijk niet wist wat het inhield. Het volgende bericht was een brief waarin de datum stond dat ze kon beginnen. Aldus is gebeurd en Leni is nog altijd blij met het mooie beroep dat ze heeft geleerd. Vele jaren was ze werkzaam op haematologie; bloed onderzoeken was 'haar ding'.
Ze leerde haar man Leo kennen en is met hem getrouwd en in 's-Gravenzande gaan wonen. Toen haar oudste kind geboren werd, is ze gestopt met werken. Na ruim 6 jaar is ze naar Ridderkerk verhuisd, waar ze nog altijd woont samen met haar man. Hun 4 kinderen zijn de deur uit en sinds kort zijn ze de trotse opa en oma van hun eerste kleinkind.
Leni heeft veel hobby's, zoals o.a. bakken, knutselen en kaarten maken. "Ik vind heel veel dingen leuk, maar je moet ook keuzes maken", vertelt ze. Ze bakt zelfs voor het goede doel, voor de kerk. Iedere taart is een stukje cement voor de Sionskerk.
Naast alle hobby's doet deze actieve vrouw ook veel vrijwilligerswerk. Ze sorteert kleding en is collectehoofd voor Ridderkerk-Oost voor 'Stichting Draagt Elkanders Lasten'. Er wordt ook gecollecteerd voor diverse andere stichtingen. Ze doet bezoekwerk voor de kerk en is bestuurslid van de vrouwenvereniging. Verder pakt ze alles aan wat ze op haar pad krijgt. "Vrijwilligerswerk geeft diepte aan je bestaan en het is iets wat je hebt meegekregen vanuit je opvoeding. Daar valt het zorgen voor anderen ook onder."
Al jong hielp ze met het verzorgen van haar opa en oma. "Ik heb meegekregen dat je niet alleen voor jezelf leeft", aldus Leni.
"Het is wel belangrijk om samen met je man achter het vrijwilligerswerk te staan. Zo ontvangen we bijv. ook 1 keer per maand 2 volwassenen, die beiden een verstandelijke beperking hebben. Zij komen dan op de koffie en voor een maaltijd.
Het is ook vanuit ons christen-zijn, dat we proberen, binnen onze mogelijkheden, binnen kerk en maatschappij een praktisch steentje bij te dragen en wij ervaren dat dat meerwaarde geeft aan het leven van alle dag", vertelt Leni, ook namens haar man Leo.
In 1997 is Leni in contact gekomen met 'Stichting Draagt Elkanders Lasten', toen nog 'SDOK' afdeling IJsselmonde. Dat gebeurde tijdens een inzamelingsactie van deze stichting voor de slachtoffers van de oorlog in Kosovo die naar Albanië waren gevlucht. Deze inzameling was zo een enorm succes dat Leni vond dat ze moest helpen toen ze daar kwam om kleding te brengen en zag dat er zoveel kwam dat het uit de hand dreigde te lopen. Leni's zorgzame aard kwam boven en ze is naar huis gegaan om koffie en ontbijtkoek te halen voor alle vrijwilligers die er bezig waren. Dit was haar eerste contact. Kort daarna werd haar gevraagd of ze 1 keer per 4 weken wilde helpen met kleding sorteren. Dat deed ze en doet ze nog steeds. Sinds 2004 coördineert ze de huis-aan-huiscollecte in Ridderkerk-Oost.
Op de vraag wat haar het meest aanspreekt bij 'Stichting Draagt Elkanders Lasten', antwoordt ze: "Heel veel, maar de transparantie spreekt me het meest aan. Daarnaast de betrokkenheid van het bestuur bij de projecten, door die 2 keer per jaar te bezoeken. Er blijft niets aan de strijkstok hangen, want zelfs de reizen betalen de bestuursleden zelf. Als een project in Roemenië niet goed loopt, wordt ook niet geaarzeld om hiermee te stoppen. Door alles wat je kunt lezen en horen op de informatiebijeenkomsten kan ik ook bij het collecteren zinvolle informatie geven", aldus Leni. "Je weet ook dat de ingeleverde kleding goed terechtkomt.
Het gevolg van het werk door deze stichting is ook dat er veel mensen in beweging komen. Er ontstaan bijv. her en der breigroepen waarin vooral ouderen gaan handwerken, haken en breien, waardoor ze zich ook nuttig voelen, omdat ze een doel hebben."
Op de vraag of Leni tips heeft voor het bestuur, geeft ze aan dat nog meer algemene naamsbekendheid positief zou kunnen werken. Dit is te bereiken door bijv. (nog) meer in de lokale kranten te publiceren, door meer te doen aan PR.
De laatste vraag van dit interview is wat Leni de lezers van dit blad mee wil geven: "Kom collecteren voor het goede doel als u een uurtje over heeft en kom naar de informatieavond in januari in 'Riederborgh', want dan kunt u in de keuken van de stichting kijken."
We sluiten af met de favoriete quote van Leni: "Houd het hoofd koel, en het hart warm."

Kaartenactie voor een eenzame man

Eenzaamheid… Iets wat helaas steeds meer mensen aan den lijve ondervinden in Nederland. Maar ook in Roemenië komt eenzaamheid voor. Neem bijvoorbeeld Traian, een man die via 'Stichting Draagt Elkanders Lasten' ondersteund wordt door 1 van de sponsors uit onze achterban. Het verhaal van Traian raakt me en wil ik daarom graag met u delen.

Traian wordt sinds 2015 gesponsord en was toen 61 jaar oud. Een eenvoudige, behulpzame, hardwerkende en eerlijke man, die ook een goede reputatie heeft bij de dorpsbewoners. Door hartproblemen en verschillende operaties aan zijn rug en maag is hij niet meer in staat om hetzelfde werk te blijven doen. Niemand wil hem een baan aanbieden, gezien zijn medische conditie en zijn leeftijd. Hij heeft daardoor geen inkomen meer. Zijn vrouw, waar hij ruim 18 jaar mee samenwoonde, heeft hem verlaten, omdat hij gezondheidsproblemen heeft. Hij ontvangt geen pensioen, omdat hij daarvoor te jong is. Soms werkt hij bij mensen in het dorp in ruil voor een bord met eten.

Hij woont in het voormalige huis van zijn moeder, wat bestaat uit 2 kamers met daarbij een tuintje van 3 m2 waarin hij wat groenten verbouwt. Hij heeft geen elektriciteit en water. Iedere dag gaat hij naar een bron bij het bos om water te halen. Traian heeft 4 kinderen, waarvan 1 dochter hem soms belt en zorg voor hem draagt. De andere 3 kinderen wonen in het buitenland en bellen hem alleen tijdens Pasen en kerst.

In 2016 waren er nog steeds gezondheidsproblemen, maar hij kon niet behandeld worden in het ziekenhuis, omdat hij geen zorgverzekering had. Daarom heeft de sociaal werker van 'Ecce Homo' kunnen regelen dat hij bijgeschreven werd op de zorgverzekering van zijn dochter.

In 2017 werd Traian opgenomen in het ziekenhuis. Hij was 20 kg. afgevallen in 2 weken tijd. De testen wezen uit dat hij een longinfectie had en een dubbele longontsteking. Maar erger nog, hij heeft een tumor waaraan hij niet geopereerd kan worden. Toen hij uit het ziekenhuis ontslagen was, wilde zijn dochter om onbekende redenen niet meer voor hem zorgen en toont geen interesse meer in hem. 'Ecce Homo' heeft inmiddels een uitkering voor Traian kunnen regelen van € 120,- per maand en helpt hem met de kosten voor de behandeling, welke ervoor zorgt dat de situatie zolang mogelijk stabiel blijft. Momenteel is hij erg ziek en zwak en woont alleen. Hij heeft niemand meer die bijvoorbeeld af en toe voor hem komt koken. Het heeft hem erg verdrietig gemaakt dat niemand (behalve de sociaal werker van 'Ecce Homo') hem meer bezoekt en hij niemand meer heeft om mee te praten. Hij voelt zich ontzettend eenzaam. God is voor hem zijn enige hoop.

De doelen voor de komende periode zijn:

- Financiële ondersteuning, zodat hij de medicatie kan kopen, welke niet vergoed wordt.
- Hem in contact brengen met de lokale gaarkeuken, zodat hij iedere dag een warme maaltijd heeft.
- Hem en zijn dochter begeleiden in het herstel van hun relatie.
- Hem het Evangelie (blijven) brengen.

Om Traian te bemoedigen en het gevoel van eenzaamheid iets te verlichten, zou ik het ontzettend leuk vinden **als u een kaartje aan hem schrijft** (indien mogelijk in het Engels). Deze kunt u vóór 15 december 2017 naar mij opsturen (zie adres onderaan), waarna ik alle kaarten zal verzamelen en zal opsturen naar 'Ecce Homo'. De sociaal werker zal ze dan bij Traian bezorgen. Wat zal dat een aangename verrassing voor hem zijn! Kan ik op u rekenen? Bij voorbaat heel hartelijk dank!

Rianne Klippel
Molendijk 42
4671 BR Dinteloord

Reisverslag Roe

Marita Vernooy

Donderdag 19 oktober
In de ochtend verzamelen we om 11.30 uur bij familie Gouweloos voor onze reis naar Roemenië . Met deze reis gaan Arie, Roelie, Peter, Jaco, Marja en Marita mee. In Ridderkerk aangekomen, verdelen we de spullen die verzameld zijn, over de koffers. Met name veel lucifers, kaarsen, tandpasta, tandenborstels en zeep nemen we mee voor de arme medemens in Roemenië.
Ds. Vernooij opent de reis met het lezen uit Lukas 20 over de Barmhartige Samaritaan.
Om ongeveer 12 uur vertrekken we met de auto richting Eindhoven, waarvandaan we om 15.40 uur de vlucht naar Cluj-Napoca nemen. Om iets over 7 komen we aan in Cluj-Napoca, waar Cristina ons opwacht, hartelijk welkom heet en ons naar 'Ecce Homo' brengt. Hier staat een heerlijk maal voor ons klaar: rijst, kipschnitzel, salade en fruit. We laten dit ons goed smaken na deze lange reis. Na deze maaltijd maken we een avondwandeling naar een plaatselijke supermarkt, nou ja, supermarkt, ze verkopen hier van alles. We doen inkopen voor het ontbijt van de volgende dag en benodigdheden voor een heerlijke appeltaart. Peter maakt deze later op de avond, echter we krijgen met geen mogelijkheid de oven aan de praat. De volgende ochtend arriveert het team van 'Ecce Homo' en wordt

menië/Moldavië

19 – 26 oktober 2017

er een tang tevoorschijn gehaald, waarmee we de oven aan de praat krijgen. Al snel geurt het heerlijk naar appeltaart, die ook heerlijk smaakt.
We sluiten deze eerste dag met elkaar af en danken voor de voorspoedige reis die we gehad hebben.

Vrijdag 20 oktober
Op deze eerste ochtend zitten we rond 7.30 uur aan het ontbijt, zodat we om 8.00 uur samen met de medewerkers van 'Ecce Homo' de dag kunnen beginnen.
Het team van 'Ecce Homo' begint iedere dag met elkaar met zingen, bidden en Bijbellezen. Er wordt iedere dag voor een ander thema gebeden, zoals voor de overheid, partners en het werk van 'Ecce Homo'. Het is mooi en goed om met elkaar te bidden, Bijbel te lezen en te zingen.
Na een voorstelrondje kijken we met elkaar naar een PowerPoint-presentatie, waarin het werk van 'Ecce Homo' zichtbaar wordt: het werken bij gezinnen en bij de gezinshuizen 'A-mic' en 'La Noi'.
Met een sociaal werker gaan we op bezoek bij 2 gezinnen. Het eerste gezin is een gezin met een vader en moeder en 2 kinderen en wordt gesponsord door 1 van onze groepsgenoten. Het is mooi om te zien hoe dit gezin met de hulp die het krijgt, kan functioneren. Naast financiële hulp voor bijvoorbeeld de huur en het brengen van voedselpakketten, wordt er ook gekeken hoe men een baan kan vinden om zo in het eigen levensonderhoud te kunnen voorzien.
Het tweede gezin betreft een moeder met 5 kinderen, waarvan de jongste 2 jaar en de oudste 14 jaar is en die in een garagebox wonen. Een kleine ruimte die gebruikt wordt voor wonen en slapen. Wel is er een kleine badkamer/toilet gerealiseerd in deze garagebox. De moeder van dit gezin vindt hygiëne erg belangrijk, waardoor de woonomgeving goed schoongehouden is en ook de kinderen er schoon en verzorgd uitzien, ondanks de armoede die er in dit gezin is.

Na een lunch in 'Ecce Homo' gaan we op bezoek bij Frank Stout in Pata Rat. Frank werkt in een kamp voor zigeunermensen en organiseert daar programma's voor kinderen en tieners. Frank biedt ook begeleiding aan een aantal tieners in dit kamp door samen te eten en Bijbelstudie te doen om zo contact met deze tieners te hebben, zodat ze mogelijk in de toekomst gestimuleerd worden om een opleiding te doen en een rol te krijgen binnen het kamp.
We zien een groep mensen die wonen op een vuilnisbelt en daar afval doorzoeken om te kijken of er plastic bij zit om te verkopen, waarmee ze een klein beetje geld verdienen. Indrukwekkend en triest om te zien in welke omstandigheden deze mensen leven, zeker ook als je bedenkt en ziet hoe uitzichtloos de situatie van deze mensen is.
We rijden op de terugweg langs een kamp langs de spoorlijn. Voor onze veiligheid blijven we in de bus zitten. Ook hier is de situatie erg schrijnend om te zien. Een aantal uren nadat we hier langsgereden zijn, breekt hier een hevige brand uit. Mensen die hier wonen, verliezen hun woning. Het beleid vanuit de overheid is dat hier niet meer gebouwd mag worden, wat als gevolg heeft dat deze mensen hun krotje zelfs ook niet opnieuw op kunnen bouwen. Deze mensen staan niet ingeschreven en bestaan voor de overheid in die zin ook niet; niemand die zich verantwoordelijk voor hen voelt.

Terug bij 'Ecce Homo' krijgen we een rondleiding over het terrein. We zien de opslag van goederen die ingezameld zijn en de winkel van 'Ecce Homo'. Mensen die minderbedeeld zijn, kunnen

hier tegen een lage prijs kleding kopen. Daarnaast zijn er plannen om een kinderopvang te starten en een gespreksgroep voor moeders.
Met de medewerkers van 'Ecce Homo' hebben we een gesprek over hoe het loopt; men is erg blij met de transporten die er komen en kunnen deze goed gebruiken.

Aan het einde van de middag bezoeken we 'La Noi' en 'A-mic', gezinshuizen van 'Ecce Homo'. Bij 'La Noi' volleyballen we met de kinderen en zien we hoe de zorg voor deze kinderen en tieners vorm krijgt. Bij 'A-mic' maken we een wandeling naar de bergtop die achter het huis is, begeleid door de kinderen en spelen we erna gezelschapsspellen. Degene die hier werkt, bereidt voor ons een heerlijke maaltijd waar we met elkaar van genieten. Een aantal kinderen spelen op een muziekinstrument en zingen erbij. Mooi om te horen. Na dit bezoek is ook deze dag alweer ten einde.

Zaterdag 21 oktober
Vanochtend vertrekken we rond 8.45 uur richting Botosani. Het is een mooie en zonnige dag. We kiezen op deze dag voor een mooie toeristische route in plaats van een rechtstreekse route. Bij de Bicaz-kloof staan allerlei kraampjes met Roemeense spullen, zoals onderzetters en houten speelgoed.
We lunchen bij het meer 'Lacu Rosu' en genieten van de mooie natuur. We komen werkelijk ogen tekort voor Zijn wonderlijke werken.
Indrukwekkend is de Bicaz-kloof waar we doorheen rijden, wat zien we hierin Gods prachtige schepping. We zien op deze dag ook tientallen gedenkpunten op plaatsen waar dodelijke ongevallen zijn gebeurd. We danken God voor Zijn bewarende hand ook deze dag.
Rond 19.00 uur komen we aan bij 'Pentru Tine', waar een heerlijke pizzamaaltijd voor ons klaarstaat. We hebben een warme ontmoeting met Sebastian en Diana. Nadat we allemaal verza-

digd zijn, gaan we naar het hotel waar we de komende nachten hopen door te brengen. We sluiten de avond met elkaar af en danken voor de goede reis.

Zondag 22 oktober

Vandaag hopen we in Moldavië naar de kerk te gaan. Een project wat ook door 'Stichting Draagt Elkanders Lasten' ondersteund wordt. We vertrekken tegen 6 uur met Sebastian en Emanuel. We kunnen voorspoedig langs de bewapende grens, waar we meerdere keren onze paspoorten moeten laten zien voordat we er langs kunnen. We zien na de grens dat de wegen verder verslechteren. Op sommige stukken kunnen we niet meer dan 20 km per uur rijden.

De kerk staat in Niorcani en we worden hier hartelijk welkom geheten. Sebastian preekt over 'Laat de kinderen tot Mij komen' en 'De rijke jongeling', ook voor ons de opdracht om alle rijkdom van deze wereld achter ons te laten en Jezus te volgen. We zingen met elkaar 'Zoekt eerst het Koninkrijk van God' en 'Samen in de Naam van Jezus'.

De gemeenteleden, waarvan de meesten erg arm zijn, hebben van het weinige wat ze hebben lekkere hapjes gemaakt. Nog voor we het ene hapje op hebben, staat het andere alweer klaar.

Goed om deze dienst mee te maken en elkaar te ontmoeten.

Bij de kerk is recent een gedeelte aangebouwd. Ook is er begonnen met een gebouw voor slaapplaatsen en waar andere activiteiten kunnen plaatsvinden.

In deze gemeente gaan ongeveer 30 leden naar de kerk. In het huis naast de kerk, wat ook bij de kerk hoort, woont een vrouw met een dochter met gehoorbeperking, die ondersteund worden door de kerk en die eerder verslaafd waren aan alcohol.

Bij een gezin met 5 kinderen brengen we een voedselpakket. We worden hier warm welkom geheten en krijgen een heerlijk stuk watermeloen.

Na dit bezoek komen er nog 4 gezinnen om een voedselpakket te halen.

Op de terugweg reist het zendingsechtpaar, wat ook in deze dienst was, van deze gemeente een eindje met ons mee en bezoeken we de kerk van dit echtpaar. Daarna vervolgen we onze reis verder terug.

Ook onderweg is veel te zien: koeien die uitgelaten worden en vele straathonden.

Op de terugweg verloopt het niet zo voorspoedig bij de grens. In totaal duurt het 2,5 uur voordat we langs de grens zijn. Gelukkig kunnen we, eenmaal aan de beurt, vlot door. Naast ons zien we dat dat niet bij iedereen het geval is. Alle koffers en spullen worden opengemaakt en gecheckt.

Weer terug bij het hotel sluiten we met elkaar af en kijken terug op een mooie ontmoeting met deze enthousiaste en warme gemeente.

Maandag 23 oktober

Vandaag beginnen we met een rustige start van een rustige dag. Wel frappant dat de 2 reisgenoten die 9.00 uur wel wat laat vonden en dan allang wakker zouden zijn, zich verslapen ;). We gaan vanochtend naar 'Pentru Tine'. Op de bovenverdieping van 'Pentru Tine' is dit jaar een kinderdagverblijf gestart. Hier komen met name kinderen van 3-5 jaar van wie de ouders overdag werken. De kinderen worden door hun ouders gebracht en gehaald. Deze vorm van kinderopvang is er iedere doordeweekse ochtend. De activiteiten die hier plaatsvinden, variëren van educatieve werkjes tot knutselwerkjes en ontspanning. De kinderen zitten als we binnen komen op mooi roodgeverfde stoeltjes, die oorspronkelijk uit Nederland komen.

De kinderen reageren enthousiast op het houten speelgoed wat we mee hebben gebracht en gaan er meteen mee spelen.

's Middags is er naschoolse opvang voor kinderen vanaf 5 jaar. Deze kinderen hebben we met een bus opgehaald. Het is mooi om te zien hoe enthousiast deze kinderen zijn om hier naartoe te gaan.

Bij binnenkomst gaan de kinderen als eerste beneden naar het toilet en wassen daar hun handen. Ook staat er bovenaan de trap een kast met schoenen die de kinderen binnen aan doen. Dit om te zorgen voor een goede hygiëne.

De kinderen krijgen een warme maaltijd, voor een groot aantal van deze kinderen de eerste maaltijd van deze dag. Er is in het programma ruimte voor ontspanning; de kinderen worden begeleid bij hun huiswerk en doen activiteiten met elkaar. Deze middag knutselen de kinderen molentjes in elkaar, speciaal voor ons als Nederlandse gasten. De kinderen horen hier ook vertellingen uit de Bijbel. Via de kinderen die hier komen, kunnen ook de ouders bereikt worden.

We bezoeken 2 gezinnen van kinderen die naar de naschoolse opvang komen. Deze gezinnen wonen met soms veel personen in een kleine ruimte. Groot is de dankbaarheid voor de voedselpakketten die uitgedeeld worden.

We rijden ook langs een flatgebouw, waar zigeunerfamilies wonen. In verband met de hygiëne kunnen we hier niet naar binnen en blijven we in de bus. Terug in 'Pentru Tine' staat hier weer een lekkere maaltijd voor ons klaar. 's Avonds hebben we een rustige avond met elkaar.

Dinsdag 24 oktober
Vandaag zijn we naar dorpen buiten Botosani geweest, ongeveer een halfuur rijden. We bezoeken als eerste een moeder met een dochter en 2 zoons, die verlaten zijn door de vader. De moeder heeft kanker gehad en ziet het leven somber in. Triest om de situatie en uitzichtloosheid van dit gezin te zien. Daarna bezoeken we een gezin met 9 kinderen, wat met elkaar in 1 ruimte woont. In Trusesti bezoeken we een gezin met 4 kinderen, waarvan er 2 naar school zijn.
In Buaceni bezoeken we een gezin met 3 kleine kinderen, waarvan de moeder psychische problemen heeft.
Op het gemeentehuis van Trusesti ontmoeten we een assistent sociaal werker en zijn we uitgenodigd naar een ander gebouw voor een feest. De assistent sociaal werker die we ontmoeten, geeft leiding aan een project in verschillende dorpen rondom om goed brood te maken met natuurlijke ingrediënten. We mochten hier van meeproeven en dit smaakte erg goed.
Verder was hier ook ruimte voor kinderen om met ze te spelen.
Als laatste bezoeken we een gezin, waarvan de ouders alcoholverslaafd zijn. De kinderen zijn bij de oma, die zorg voor hen draagt. Aangrijpend om deze gezinnen te bezoeken. Ook voor Sebastian met wie we meereizen zijn dit overwegend nieuwe gezinnen. We brengen bij deze gezinnen voedselpakketten, waar ze erg blij mee zijn. Indrukwekkend om te bedenken dat als deze pakketten op zijn, er geen voedsel meer voor hen is. Uitzichtloze situaties om mee te nemen in ons gebed.
Eén van onze reisgenoten omschreef het zo:

De weg vol modder
Het huisje zo klein
Een huilend kind
Je hart breekt
Een traan valt
We zien pijn in de ogen
Soms geen reden om te leven
Blijdschap met een lolly
Bidden voor een betere toekomst
Vragen om Zijn kracht in de huizen
Een dag waarbij we stil zijn gezet
Stil bij hoe het leven ook kan zijn
Wij de rijkdom, zij de armoede
Laten we voor hen bidden
Om hun hart met Zijn liefde te vullen

Wat ons onderweg opvalt, is de grote hoeveelheid kruisen die bij de spoorwegovergangen zijn. We komen er 8 tegen bij de overgangen, wat laat zien hoe slecht de beveiliging hiervan is.

Woensdag 25 oktober
Vandaag starten we aan de terugweg naar Cluj-Napoca. We nemen bij het hotel afscheid van Sebastian en Andrei. We genieten weer van de mooie natuur van Roemenië en maken wat stops om deze op de foto vast te leggen.
Aangekomen in Cluj-Napoca, rijden we als eerste door een wasstraat, wat niet overbodig is na de reis over beperkt begaanbare wegen. We brengen onze laatste nacht door bij 'Ecce Homo'.
We sluiten deze week af door met elkaar te gaan eten en erna te evalueren. We zien terug op een mooie en indrukwekkende reis, waarin we veel indrukken op hebben gedaan. Wat mooi om de verbondenheid in het geloof met elkaar te ervaren en om de mensen die we ontmoet hebben op te dragen in het gebed.

Donderdag 26 oktober
Vanochtend starten we de dag met de medewerkers van 'Ecce Homo'. Daarna gaat er een aantal van ons hardlopen of lopen naar het winkelcentrum dichtbij.
Rond 11.45 uur vertrekken we, na afscheid genomen te hebben van 'Ecce Homo', naar de luchthaven waar het vliegtuig klaarstaat om ons naar Eindhoven te brengen. Na een voorspoedige vlucht komen we weer veilig aan op Nederlandse bodem. Een reis waarin onze gedachten teruggaan naar de afgelopen week, waarin we veel gezien en gehoord hebben. We sluiten de reis af in Ridderkerk met het lezen van Psalm 127. Gods Zegen is onmisbaar, ook over het werk in Roemenië en Moldavië.

Zondag in Niorcani

de ervaring van Jaco

Zondag begint de dag al vroeg. We hadden afgesproken om rond 6.00 uur bij 'Pentru Tine' te zijn.
Daar zal Emanuel ook heenkomen om zo gezamenlijk vanuit Botosani naar de dienst in Niorcani te rijden.
We nemen qua planning de tijd, omdat de grensovergang altijd een onvoorspelbare tijdsbesteding is.
Voor in de auto houden Emanuel en Sebastian een broederlijk gesprek.
Wij vermaken ons prima met alle indrukken onderweg. Mooie, wisselende landschappen glijden aan ons voorbij.
De infrastructuur is duidelijk anders dan we gewend zijn in Nederland.
Bij de grens is het rustig en nadat Emanuel de nodige zaken heeft afgehandeld en onze gezichten zijn gecheckt door de douanebeambten, kunnen we doorrijden.
We zien markten en proeven iets van de cultuur van Moldavië. Veel vrouwen proberen hier, de soms schamele, koopwaar aan de man te brengen. In veel gevallen wat opbrengst van het land.
Hoe dichter we bij onze bestemming komen, hoe slechter de wegen worden. Voor ons zien we een vrachtwagen een rare slinger maken. In onze beleving scheelde het niet veel of het hele zaakje lag op zijn kant.
Het weer is druilerig, de afgelopen dagen is er veel regen gevallen. Het voordeel hiervan is dat je de gaten in de weg goed kunt zien, omdat ze vol met water staan.
We slingeren letterlijk van uiterst links tot uiterst rechts over de weg om zo de meeste kuilen te kunnen ontwijken.
Na 5 uur komen we aan in Niorcani, net iets te laat voor de dienst.
We komen via een kleine hal in een prachtig vormgegeven kerkzaaltje. De plaatselijke voorganger staat achter een katheder en spreekt vol passie en bewogenheid de gemeente toe.
De woorden worden niet begrepen en toch voelen we dat dezelfde taal wordt gesproken. Ontroerend en bemoedigend om mee te maken en te ervaren dat God Zijn Koninkrijk bouwt vanuit alle landen!
Ook Emanuel en Sebastian spreken de gemeente nog toe.
Sebastian houdt de gemeente voor dat de zaligheid niet is te verdienen door het doen van goede werken. God vraagt van ons dat wij gaan leven vanuit Zijn geschonken genade!
Hij doet dit n.a.v. de geschiedenis van de rijke jongeling.
Meerdere tieners zeggen een uit het hoofd geleerd Bijbelgedeelte op. En ook wij mogen onze bijdrage leveren.
Roelie brengt namens de werkers in Nederland de hartelijke groeten over en wenst de gemeente van harte Gods zegen toe.
Als Nederlandse groep zingen wij nog drie gezangen, wat erg wordt gewaardeerd. De vraag is of we nog een keer terug willen komen om nog meer liederen te zingen!
Tijdens het gebed doet jong en oud mee in het opzeggen van persoonlijke gebeden. Mooi en ontroerend om te zien en te horen hoe dit in de gemeente leeft!
Na de dienst komt uit alle hoeken en gaten eten tevoorschijn wat ons wordt aangeboden.
We bezorgen een voedselpakket bij één van de gezinnen thuis. Het maakt weer diepe indruk op ons om te zien van hoe weinig deze mensen kunnen leven.
Hartverwarmend en ontroerend is het om te zien hoe Emanuel met één van de jongere gezinsleden spontaan een openhartig gesprek heeft.
De andere voedselpakketten worden op een afhaalpunt gebracht en opgehaald.
Vanuit Niorcani rijden we samen met een evangelistenechtpaar naar het dorpje Soroca. Hier bezoeken we het gebouw van waaruit ook diensten worden belegd.
Na een indrukwekkende dag vertrekken we weer langzaam richting Botosani. Het passeren van de grens duurt beduidend langer als op de heenweg.
Het kost nu 2 ½ uur om de grens te passeren, maar gelukkig gaat de reis verder voorspoedig en komen we laat in de avond weer veilig aan.
Het is een dag waarin we weer veel leed en armoede hebben gezien. Maar dankbaarheid en blijdschap overheerst. We zijn er getuige van geweest dat God Zijn Kerk bouwt.
Ook hebben we mogen zien dat dit een vrede geeft, die boven alles uittilt!

Soli Deo gloria!

De stichting **online**

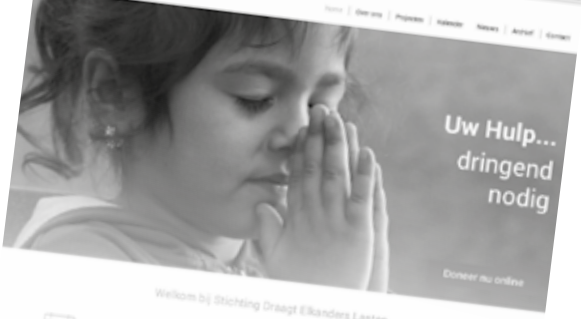

Warm welkom

Allereerst wil ik u, namens iedereen van de stichting, hartelijk bedanken voor het warme welkom dat u gegeven hebt aan onze nieuwe website. Meer dan duizend verschillende gebruikers hebben inmiddels de nieuwe website met een bezoek vereerd! Het is mooi om te zien hoe uw meeleven terug te zien is in het bezoek aan onze website. Het beste voorbeeld hiervan is het vertrek van Simon Koster. Op de dag van zijn vertrek is er 168 keer een pagina opgevraagd; onderstaande grafiek laat duidelijk zien dat dit een uitschieter is:

Verder hebben verschillende mensen aangegeven dat de website een goed middel is om op de hoogte te blijven van onze activiteiten, zeker wanneer mensen geen toegang hebben tot Facebook.

Een mooie mijlpaal die we in de afgelopen tijd hebben behaald, is het via iDeal kunnen doneren. De eerste giften zijn al binnen, wat ook weer laat zien dat deze behoefte er was. Voel u vrij om ook deze nieuwe mogelijkheid van doneren te 'testen'...

Wat ook erg fijn is, is dat er actief meegedacht wordt door u. Zo worden er regelmatig suggesties gedaan hoe we de website beter kunnen aansluiten op uw wensen. Er is bijvoorbeeld gevraagd om automatische incasso's mogelijk te maken via de website. Momenteel zijn we bezig met onze iDeal-leverancier om te kijken wat hiervoor nodig is. Wij vinden het uiteraard fijn om op een zo eenvoudig mogelijke manier aan jullie geld te komen ;-)

Als u ook nog ideeën heeft, laat het ons weten (bijvoorbeeld via het contactformulier op de website).

Ook deze keer wil ik graag afsluiten met wat 'websiteweetjes'.

Wist u dat...

- bezoekers bij elkaar meer dan 111 uur van hun vrije tijd op onze nieuwe website hebben doorgebracht?
- de website in totaal 76 pagina's telt?
- bijna 3% van onze bezoekers de website vanuit Canada bezoekt en bijna 1,5% vanuit Roemenië?
- de buitenlandse bezoekers waarschijnlijk geëmigreerde Nederlanders zijn, óf onze eigen leden wanneer ze in Roemenië zijn? De website is namelijk niet meertalig...

Project Moldavië

Tijdens de reis van april jl. bezochten we, zoals u in het verslag hebt kunnen lezen, Moldavië.
Een schokkende ervaring, maar ook een ervaring die verwondering oproept. Leidde Gods weg ons daarvoor naar dit voor ons onbekende land en onbekende mensen? Om te worden geconfronteerd met de grote nood, geen dak boven het hoofd, geen voedsel en nauwelijks kleding en dan de prangende vraag: "Hebben jullie Bijbels voor ons?"
Bovenstaande kon u lezen in ons Nieuwsblad van juni 2016. Inmiddels zijn we anderhalf jaar verder en is er veel gebeurd bij de nog jonge gemeente in Niorcani in Moldavië. Er werd een stuk grond gekocht met enkele huisjes erop. Een drietal was zo slecht dat ze moesten worden afgebroken. De grootste werd omgebouwd tot kerk en is inmiddels al uitgebreid en de laatste werd opvanghuis voor een moeder met dochter die geen onderdak meer hadden.

Bijbels werden uitgedeeld en in Soroca, een stad op 30 kilometer afstand, is een zendingspost ingericht van waaruit het zendingsechtpaar, Aurel en Cornelia, het Evangelie brengt in die stad en de gemeente in Niorcani begeleidt. Rondom de kerk in Niorcani is een groot stuk grond, waarop voorzieningen worden aangebracht om zomerkampen voor de jeugd uit de omgeving te houden en ze zo in aanraking te brengen met Gods Woord.
Kortom, er is veel gebeurd in een korte tijd.
Ieder bezoek aan Roemenië gaan we nu ook naar Moldavië en zien daar enorme gedrevenheid van de gemeenteleden, de voorganger, het zendingsechtpaar en de sociaal begeleider.
Als 'Draagt Elkanders Lasten' mogen we zien dat God dit werk rijk zegent. We mochten al veel geld overmaken voor dit project.

Helpt u mee? Doneer dan via onze website of maak uw gift over op ons rekeningnummer o.v.v. Moldavië.

Plaats: 'Riederborgh'
Boksdoornstraat 2 te Ridderkerk
Aanvang: 19.45 uur

Informatieavond

'Stichting Draagt Elkanders lasten'

D.V. dinsdag 16 januari 2018

Op dinsdagavond 16 januari hopen we u weer helemaal te kunnen bijpraten over de ontwikkelingen die zich voordoen op het gebied waar onze hulpverlening zich richt, de meest kansarmen in Roemenië en Moldavië. We willen dit doen a.d.h.v. een fotopresentatie en film van de bezoeken die werden gebracht aan beide landen van 19 t/m 26 oktober jl. Veel schokkende verhalen en beelden zullen ons bepalen bij schrijnende situaties van kinderen, gezinnen en ouderen. Bij deze wordt u van harte uitgenodigd om deze avond aanwezig te zijn en van uw belangstelling blijk te geven. Neem vooral ook familie, vrienden en buren mee. Aan het einde van de avond wordt een collecte gehouden en zal er ook een verkooptafel aanwezig zijn met allerlei spulletjes en kaarten.

Stichting actief op social media

In perfecte samenwerking met het bestuur kan er elke keer weer een mooi bericht geplaatst worden op de Facebook-pagina van de stichting. Berichten over de activiteiten en acties rondom de stichting kunnen breed bekend gemaakt worden. Daardoor hoeven de volgers niets meer te missen. De afgelopen periode waren de verslagen van de fietstocht van Simon en de laatste reis naar Roemenië het meest populair. Per verslag hadden tussen de 800 en 1000 mensen het bericht gelezen.
Terwijl we een half jaar geleden nog 197 volgers hadden, zitten we op het moment al op 245 volgers. Ook dit keer zagen we het aantal volgers flink stijgen aan het begin van de Roemenië-reis. Van de volgers zijn er 220 personen uit Nederland, 20 personen uit Roemenië en verder nog uit Italië, Canada en Nieuw-Zeeland. Als we de statistieken bekijken, zien we dat de vrouwelijke volgers de meest actieve personen zijn met 73% en dat de meeste volgers tussen de 21 en 50 jaar oud zijn.

We bedanken iedereen voor het volgen van de stichting en het reageren op berichten. Houd de pagina goed in de gaten voor de laatste informatie. Nog geen volger? Zoek dan snel op Facebook onder de naam 'SDELridderkerk'. Vriendelijke Groet, Peter Gouweloos

Fietstocht Simon Koster 10 juli tot 12 augustus

Fietsactie voor kinderopvangprojecten ‘A-mic’, ‘La Noi’ en ‘Pentru Tine’

Op maandagmorgen 10 juli om 7.00 uur was het moment van vertrek aangebroken voor Simon om zijn 3500 kilometer lange fietstocht, waarover u ook in het vorige Nieuwsblad hebt kunnen lezen, te starten. Na weken van voorbereiding en het zoeken van sponsors voor het doel waarvoor hij ging fietsen, had hij er veel zin in. Met alle benodigdheden voor een dergelijke onderneming op zijn fiets werd hij door verschillende mensen uitgezwaaid.
Dat gebeurde nadat de stand van de opbrengst tot dat moment was bekendgemaakt: € 6236,35.
Na 4 dagen fietsen, was Simon in de buurt van Frankfurt. Dit stuk van de reis had hij al met allerlei goede en minder goede dingen te maken gehad. Prachtig weer, regenbuien, bezoek aan een fietsenmuseum, maar ook bezoek aan fietsenmakers in verband met gebroken spaken. Er werd zelfs al een nieuw wiel aangebracht aan zijn fiets. Ondanks dat ging Simon vol goede moed verder.
De rit werd vervolgd, o.a. langs de Tauber en de Althmul en op 18 juli passeerde hij de 1000 kilometer en is dan bij de Donau. De Donau werd gevolgd, dan op de ene oever en dan weer via diverse pontjes op de andere.
Na 10 dagen zat er 1289 kilometer op in 59 uur en 18 minuten met een gemiddelde snelheid van 21.7 kilometer per uur. Over het algemeen was het goed zomerweer met af en toe ook wel mist, regen en onweer. Maar.....er kon ook worden gezwommen in ‘Die Schone Blaue Donau’.
Op 22 juli, na 1500 kilometer kwam Simon aan in Wenen. Hier kwam hij het weekend even bij en genoot van het moois van de stad. Het was fijn dat hij weer eens in een gewoon bed kon slapen. Hij had nog 2500 kilometer te gaan.
Vanuit Wenen ging het naar Bratislava in Slowakije. In een lokale pub werd zuurkoolsoep gegeten en goulash. Vanuit Bratislava werd al snel de grens met Hongarije bereikt. Daar geen fietspaden meer, maar gewone wegen die niet altijd even goed zijn. Vanaf daar volgden wat klimmetjes, omdat er vanuit het Donau-dal gefietst werd naar de wat hoger gelegen Hongaarse Puszta. Het was wisselvallig weer, maar op de camping waar Simon kwam, ontmoette hij een gezellig Nederlands gezin, waarmee het goed was een biertje te drinken. Op donderdag 27 juli werd Boedapest bereikt. Simon sprak inmiddels 3 woorden Hongaars: “igen”, “nincs” en “köszönöm” (“ja”, “nee” en “bedankt”).
De stad werd uitgebreid bekeken en op zaterdag 29 juli werd de reis vervolgd. Ongeveer de helft van de route zat erop.

De route

De route die Simon volgde, loopt langs de oude noordgrens van het uitgebreide Romeinse rijk. De Romeinse noordgrens (Limes) liep niet alleen door Nederland. Sterker, de Limes strekte zich uit van Groot-Brittannië in het westen, via de Rijn en de Donau, tot aan de Zwarte Zee in het oosten. Duizenden kilometers vol met forten, wachttorens en andere verdedigingswerken, die de stammen in het noorden moesten beletten het rijk binnen te vallen. Een groot deel daarvan is na de val van Rome in de bodem verdwenen, maar uit geschreven en archeologische bronnen hebben we de loop van de Limes exact kunnen reconstrueren. En op sommige plaatsen staan zelfs nog indrukwekkende restanten fier overeind. Het grootste deel van de Limes bestond echter niet uit muur, maar rivier. Net als in Nederland kende het Romeinse rijk bijna overal een natuurlijke noordgrens: de Rijn of de Donau. Het tweede deel volgt de sporen van de Limes langs de Donau tot op

de legendarische Hongaarse Puszta. Het derde deel van de tocht krijgt een totaal ander karakter. De vlakke Puszta maakt plaats voor bergketens van de Karpaten, met enkele passen met slechte wegen tot 1250 meter hoogte. De route doorkruist Transsylvanië met een grote boog oostwaarts over de Draculapas naar de beroemde kloosters van de Bukovina en leidt door het Roemeense Moldavië naar de Donau-delta, richting de Romeinse havenstad Tomis, het huidige Constanta waar Simon 12 augustus hoopte aan te komen.

Simon fietste er lekker op los. Hij verliet de Donau en stak de Puszta dwars over. Lange wegen door de vlakte met weinig voorzieningen en heel veel landbouw. "Maar wat gaaf! Zo in het afgelegen gebied, en dan zit je daar te stampen op je fiets!", schreef hij op Facebook, waarmee hij de thuisblijvers mee liet reizen. Het weer was perfect, soms zelfs te warm, maar met veel water drinken was het best te doen. Op maandag 31 juli fietste hij maar liefst 155 kilometer en passeerde toen de Roemeense grens. Hij maakte voor het eerst kennis met de Roemeense gastvrijheid bij een echtpaar, waar een zoon zou zijn die redelijk Engels sprak, maar helaas was de zoon toch niet thuis. Maar met handen- en voetenwerk kwamen ze er wel uit.

Inmiddels had Simon al meer dan 100 uur op de fiets gezeten met 2250 kilometer op de teller. Op 1 augustus was hij vertrokken bij deze mensen na een bijzonder, maar lekker ontbijt. Na een lange tijd door vlakke landschappen te hebben gefietst kwam daar nu verandering in. Het werd klimmen en dalen en heel erg warm. Dan moet je dus veel drinken en dat haal je langs de weg uit waterputten. Fietsend door kleine dorpjes werd af en toe een sprintje getrokken om de vele zwerfhonden af te schudden, die al blaffend achter hem aan renden en soms gevaarlijk dicht bij zijn kuiten kwamen.

Op woensdag 2 augustus werd de 2500 kilometer gepasseerd en halverwege de middag kwam Simon via de grote weg Cluj-Napoca binnen tussen het drukke autoverkeer. Hij wist het kantoor van 'Ecce Homo' te vinden en kon daar heerlijk douchen. Daarna werden de kindertehuizen 'A-mic' en 'La Noi' bezocht waar hij aan de kinderen liet zien welke route hij fietste. Hij heeft wat spelletjes gedaan en met ze gegeten en is 's avonds nog even de stad in gegaan en daarna lekker gaan slapen. De volgende morgen werd een bezoek gebracht aan een zoutmijn in de stad Turda. Ook leuk om even aan de cultuur te snuffelen.

's Middags was het lekker relaxen, de was doen en een typisch Roemeense maaltijd gebruiken: Sarmale, rijst en gehakt, gerold in koolbladeren.

De volgende morgen, het was toen vrijdag 4 augustus, was Simon weer vol frisse moed verder gegaan.

Vanuit Cluj, dat in een dal ligt, was het weer klimmen. Maar ook toen waren er weer leuke contacten met de plaatselijke bevolking. Terwijl Simon voor het huis van een oudere vrouw koffie zat te drinken en hij vertelde dat hij uit Nederland kwam fietsen, sloeg de vrouw met haar vlakke hand op haar voorhoofd. Deze dag rond lunchtijd werd hij voor het eerst (en voor het laatst deze reis) gebeten door een hond. Hij vroeg of hij bij mensen op het erf op een overdekte bank mocht lunchen. Dat mocht, en ja daar was hij dan, Julius, een jonge hond die graag op Simons vingers kwam sabbelen. Gelijk werden er ook paprika en tomaten gehaald met natuurlijk een biertje erbij. Omdat er geen camping was, vroeg hij aan deze mensen of ze een kampeerplekje wisten. Hij mocht gelijk bij hen thuis slapen. Het was een ouder echtpaar. Aan de overkant bij de buren kon gedoucht worden. Er werd weer eten klaargemaakt en Simon kon genieten van een heerlijke nachtrust.

Zaterdag, 5 augustus, werd via een pad van steenslag de eerste pas beklommen. Het was gelijk de hoogste van 1277 meter. Aan het einde van die dag nog een van 1000 meter. Daarna kwam Simon, vlak voor een regenbui, aan op de camping. Door de Nederlandse eigenaar werd hij uitgenodigd om de volgende dag mee te gaan naar een Orthodoxe kerkdienst. Op zondag na het ontbijt van een eitje is Simon naar de dienst geweest, die heel bijzonder was. Aansluitend is hij naar een klooster gegaan, waar een maaltijd werd geserveerd. Het was die dag bewolkt en af en toe viel er een fikse regenbui.

Op maandagmorgen werden de spullen in stromende regen ingepakt en daarna werden weer twee passen genomen. "Ik was helemaal in de wolken", zei Simon. Onderweg werden twee kloosters bezocht, iets waar het gebied waar hij toen doorheen fietste om bekend staat. Het idee om die avond in een pension te slapen, was wel een prettig vooruitzicht.
's Avonds ontmoette Simon in Gura Humorului Sebastian Mariniuc en diens vader Laurentiu. Sebastian is de directeur van 'Pentru Tine' in Botosani, een van de kinderopvangprojecten waarvoor de opbrengst van deze fietsactie was bestemd.
Er werd gezellig met elkaar gegeten en de inmiddels kapotte versnellingskabel van Simons fiets kon worden gerepareerd. Dat werd tenminste gepoogd, maar het lukte niet. Dus de volgende dag zijn ze langs een fietsenmaker geweest. Die lukte het zelfs niet en sloopte ook de shifter nog eens, waardoor hij er een andere op moest plaatsen. Sebastians vader fietste een dagje mee met Simon. Ondanks het oponthoud bij de fietsenmaker, werd er toch nog flink gefietst: 163 kilometer. Om 16.05 uur arriveerden ze bij een motel, terwijl voor Simon de 3000 kilometergrens op zijn teller was gepasseerd!!!
Er werd weer eens een ander gerecht gegeten vanavond: gefrituurde varkenshersenen. Simon vroeg zich af of hij er ook slimmer van werd. Verder heeft hij lekker even uitgerust en was weer op tijd gaan slapen.
Het was woensdagochtend toen de reis weer werd vervolgd. Laurentiu was weer huiswaarts gekeerd en Simon vervolgde alleen zijn reis. Nog maar vier dagen tot Constanta.

De laatste loodjes

Na een tijdje fietsen, had Simon de slechtste weg van Roemenië gehad, wat een leuke uitdaging was. Er zaten een paar pittige klimmetjes in dit traject. Uiteindelijk heeft hij 's avonds bij een kantoortje van zoiets als Staatsbosbeheer kunnen wildkamperen.
Donderdag na een klim, fietste hij lange tijd over een heuvelrug, waardoor hij heel mooi uitzicht had. Bij de stad Galati werd de Donau weer bereikt en deze werd overgestoken met een veerpont om vervolgens weer verder te fietsen. Het was bloedheet, maar gelukkig kon Simon bij iemand uit de lokale kerk overnachten. Hij kon lekker douchen, er werd weer eten voor hem gemaakt en hij kon slapen in een gewoon bed.
Vrijdag, de voorlaatste dag werd maar een kort, maar niet minder zwaar, stukje gefietst. Het was heet en in plaats van de weg langs de Donau aan te leggen, is die aangelegd over de heuvels. Dat werd dus weer een paar keer pittig klimmen en dus heel veel water drinken. Rond lunchtijd kwam Simon op de camping aan en 's avonds ging hij mee voor een rondvaart over de Donau-delta. Dat was erg mooi, een prachtige natuur met veel mooie vogels. Toch moest Simon weer bijtijds naar bed, want de volgende dag was de grote dag: de laatste 155 kilometer naar Constanta.
Op 12 augustus om 16.56 uur berichtte Simon via Facebook dat hij na een tocht van 3563 kilometer was aangekomen in Constanta. "Het was een prachtige tocht", schrijft hij verder "en ik ben Hem heel dankbaar dat ik veilig mocht aankomen".
In Constanta wachtten enkele vrienden Simon op en met elkaar werd er enkele dagen uitgerust, voordat de reis gemaakt werd naar Boekarest vanwaar op 19 augustus per vliegtuig de thuisreis werd gemaakt.

Het resultaat

Het doel van deze fietstocht was naast een leuke vakantie zo veel mogelijk geld ophalen voor hulp aan kinderen in Roemenië. Simon was in contact gekomen met 'Stichting Draagt Elkanders Lasten' te Ridderkerk, die een drietal kinderopvangprojecten steunt. Het gaat om 'A-mic' en 'La Noi' in Cluj-Napoca en 'Pentru Tine' in Botosani. Vanaf half mei werden bedrijven, winkeliers en particulieren benaderd om hun bijdrage hieraan te leveren.
Van meet af aan was er veel enthousiasme voor het sympathieke idee van Simon. Al snel kwamen de eerste giften binnen. De doelstelling was om € 1,- per gefietste kilometer op te halen. Al snel moest dit worden bijgesteld naar € 2,-.
Bij vertrek op 10 juli stond de thermometer al op ruim € 6200,-. Ook tijdens de vijf weken durende tocht bleef het geld binnenkomen op de rekening van 'Stichting Draagt Elkanders Lasten'.
Na thuiskomst kon Simon worden verrast met het uiteindelijke bedrag dat zijn geweldig sympathieke actie heeft opgeleverd..... € 9240,50.
Alle sponsors en particuliere gevers worden door Simon, namens 'Stichting Draagt Elkanders Lasten', enorm bedankt voor hun bijdrage voor hulp aan Roemeense kinderen!

Kindsponsoring

Binnen het bestuur heb ik, Corina Gouweloos, sinds kort het project kindsponsoring op me genomen. Ik zal de nieuwsbrieven ontvangen en deze via de mail doorzetten naar onze sponsors.
De sponsors die een kind sponsoren hebben onlangs ook een bericht gehad met de veranderingen rondom het sponsoren van een kind. Lange tijd kwam het geld direct ten goede aan het gesponsorde kind. Doordat een aantal kinderen de leeftijd hebben gekregen dat ze zelf werk hebben en zichzelf ook beter kunnen verzorgen, heeft 'Ecce Homo' besloten om het geld dat via 'Stichting Draagt Elkanders Lasten' binnenkomt te gaan gebruiken voor het algemeen budget van ieders huis. Vanaf heden zal er niet meer een individueel verslag per kind zijn, maar per huis. Zo is er nu een brief van 'A-mic' en een brief van 'La Noi'. Hierin is onder andere te lezen dat de oudste twee tieners binnen 'La Noi' zijn weggegaan en op zichzelf zijn gaan wonen in de stad. Ook zijn twee van de kinderen in 'La Noi' bezig met een re-integratietraject om weer bij hun biologische ouder(s) te kunnen gaan wonen en daar het contact weer mee op te bouwen. Binnen 'A-mic' is de grootste verandering vooral het personeel, omdat de 'moeder' van 'A-mic' ziek is en verschillende kuren ondergaat. Met de kinderen gaat het goed; ze hebben een goede zomerperiode gehad en doen het nu erg goed op school. Ook is er van 'La Noi' iemand overgekomen naar 'A-mic'.
Wil(t) u/jij ook actief bijdragen aan het welzijn van de kinderen die wij steunen binnen de huizen van 'La Noi' en 'A-mic'? Meldt u zich dan aan via de website!

Cake met roomkwark

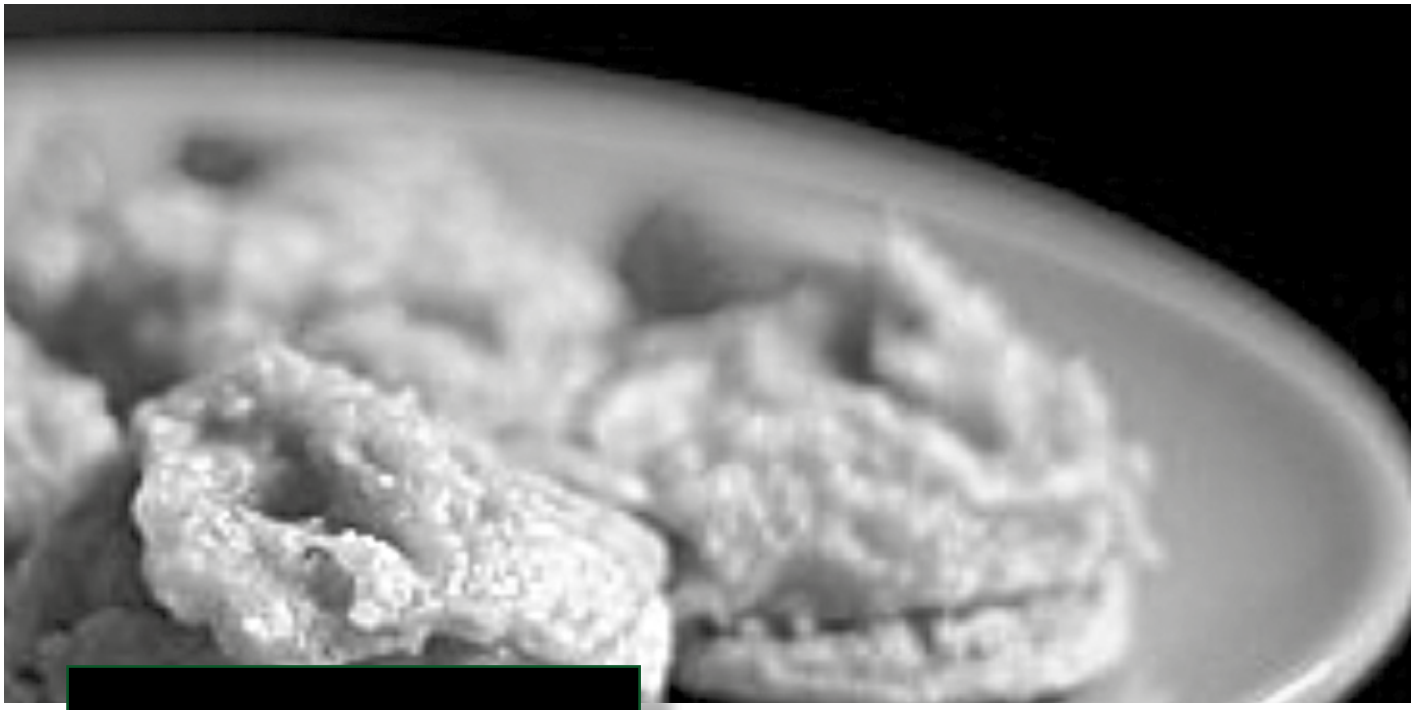

Ingrediënten

3 eieren
250 gr. suiker
200 gr. poedersuiker
100 ml. melk
100 ml. olie
250 gr. bloem
200 gr. boter
500 gr. verse kwark
1 theelepel bakpoeder
1 theelepel azijn
1 zakje vanillesuiker
1 citroen

De cake: meng 3 dooiers met 150 gr. suiker, voeg 100 ml. melk, 100 ml. olie, 250 gr. bloem, 1 theelepel bakpoeder vermengd met 1 theelepel azijn en een half zakje vanillesuiker. De eiwitten worden opgeschuimd met 100 gr. suiker en vervolgens aan het bovenstaande toegevoegd. Meng voorzichtig en plaats het beslag in de oven (15 minuten op 160 graden). Als de cake gebakken is, laat hem afkoelen en snijd hem in tweeën om 2 plakken te krijgen.

De crème: meng 200 gr. boter met 200 gr. poedersuiker. Voeg 500 gr. kwark en de resterende vanillesuiker toe en geraspte citroenschil.
Voeg op de eerste laag cake de crème toe en dek deze af met de tweede laag. Plaats de cake op een koude plaats. Voor het opdienen kun je de cake versieren met poedersuiker.

Tip: Als de crème, als je hem eenmaal hebt gemaakt, te dun is en tussen de twee lagen cake uit loopt, plaats je de crème in de koelkast tot hij iets steviger wordt, zodat je hem makkelijk kunt gebruiken om de cake te vullen.

Pofta buna, eet smakelijk!

SEBASTIAN *schrijft...*

Beste lezer,
Ik ben blij dat ik vanaf zo'n grote afstand de mogelijkheid heb om wat gedachten met u te delen. Op de landkaart wonen we ver uit elkaar, maar we zijn op verschillende manieren toch weer vereend. Onze uitwisseling op cultureel en economisch vlak staat echt op een hoog niveau. 'Stichting Draagt Elkanders Lasten' is één van de organisaties die hier, na eenmaal voet aan de grond te hebben gezet, niet weer weg is gegaan. Wij zijn God dankbaar voor de mensen van 'Stichting Draagt Elkanders Lasten' die, al vele jaren reeds, de lasten van de Roemenen hebben gedragen. Hun schouders zijn gebukt gegaan onder het gewicht van de vele problemen en rapporten die zij elk jaar, als zij ons bezoeken, tegenkomen. Als zij geen hecht span(team) gevormd zouden hebben en als er geen tientallen, ja honderdtallen andere mensen met hen geweest waren, zouden zij zeker bezweken zijn onder de druk en de vele uitdagingen. Maar we hebben een grote God die mensen bijeenbrengt om het grote werk te doen.

Sommigen zullen zich afvragen: "Wat heeft dit tot stand gebracht? Is Roemenië veranderd?" Ja, het is veranderd en verandert nog steeds, maar geleidelijk aan met kleine, soms wankele stappen. Wij hebben niet langer de weeshuizen van de jaren 90. Wij kunnen reizen, een zaak beginnen en wij zijn nader tot het Westen gekomen. Er is echter een groeiende kloof ontstaan tussen de rijken en de anderen. Er zijn in 2017 nog gebieden in het land met bijna onbeschrijfelijke armoede. Vele dorpen in Roemenië leven als in het verleden met ongeplaveide straten, zonder riool, soms zonder elektriciteit. Vaak zien wij nog de kleine onhygiënische buiten-wc's zonder wateraansluiting.

Het leven in de stad is een voortspoeden zonder eind in zicht. Vandaag de dag, als je vlijtig en slim bent, kun je in Roemenië slagen. Maar er zijn zoveel jonge mensen die ons land hebben verlaten, waardoor de plaatselijke bedrijven een tekort aan werkkrachten hebben. Degenen in ons land die geen werk hebben, worden vertegenwoordigd door mensen uit de dorpen of mensen die door ziekte, ouderdom, gebrek aan kunde of luiheid niet geplaatst kunnen worden. De salarissen zijn erg laag, behalve dan in Boekarest en een paar steden in het westen van het land.

Dezer dagen leven wij in ons land in een schijnbare tegenstrijdigheid. Het lijkt beter om te werken voor de staat dan te werken in privé-ondernemingen. In veel gevallen zie je dat bureaucratie toeneemt en slecht beheer gewoon is. Velen zien het land de verkeerde kant opgaan en nog steeds verlaten velen het land. Mensen die dit wel inzien, leven een jachtig leven. Zij haasten zich, om er materieel beter van te worden, naar een succesvol leven. Maar ook om te overleven. In zo'n geval worden de armsten en mensen in nood vergeten. We sluiten onze ogen voor het lijden van anderen en hebben vlug ons oordeel klaar. Het is gemakkelijker er een oordeel over te vellen en het in een bepaald hokje te plaatsen. Hiermede willen wij, betreffende de dingen rondom ons, dus het niet-betrokken-zijn, ons rechtvaardigen.

In de steden kopen we auto's voor onszelf. We genieten van het comfort, we leven soms van de ene maand in de andere. Maar toch is het beter dan in het verleden. We leren snel hoe het goed te hebben, maar we vergeten hoe het was om niets te hebben. We willen niets weten van de problemen van anderen; we hebben er zelf genoeg. En toch, er zijn Roemenen die elkaar helpen en er zijn allerlei soorten van humanitaire hulpcampagnes. Kerken proberen op sociaal gebied te helpen. Er zijn hulpbronnen, maar er is weinig geloof dat we samen een verschil kunnen maken.

Bij het laatste bezoek aan ons van het team van 'Stichting Draagt Elkanders Lasten' in Roemenië, had ik een soort openbaring. Wij zaten allen in een klein busje en reden door wat arme dorpen. Ik vroeg me toen af hoevelen van onze plaatselijke kerkleden zouden doen wat leden en vrienden van 'Draagt Elkanders Lasten' aan het doen zijn. Al jaren hebben wij veel bezoekers ontvangen. Velen zijn de jeugdige leeftijd al lang gepasseerd. Zij zien er niet tegenop om duizenden kilometers met de auto af te leggen om kou te lijden, armoede en ellende te zien. Voor een korte tijd ontzegden zij zich comfort en veiligheid om met de mensen hier mee te voelen. Helpt ons dat nu verder? Ja, het stelt een voorbeeld in het besef dat wij allen kunnen helpen. Ze tonen een voorbeeld te zijn voor jong en oud en dat leeftijd geen rol speelt. Wat telt, is de wens betrokken te zijn. Ik sta versteld hoe God mensen gebruikt uit elk sociaal niveau en van alle leeftijden. Ze willen hun medemens helpen. Door al de jaren heen heeft God hier onze dienst gezegend. Hij heeft voorzien in alle noodzakelijke dingen om het eind van de maand te halen, elke dag weer.
Wij zijn God dankbaar voor uw betrokkenheid bij Roemenië. Dank u voor het voorbeeld dat u ons stelt, steeds weer. Gezamenlijk bereiken wij de vele gezinnen en kinderen in Roemenië.

Sebastian Mariniuc

Bijzondere zangavond op 17 juni

Op zaterdag 17 juni jl. werd in de eeuwenoude 'Grote Kerk' in Dordrecht een zangavond gehouden, die georganiseerd was door mannenkoor 'Tehillim' uit Dordrecht. De opbrengst van de collecte was bestemd voor ons project in Moldavië. Meewerkenden aan deze avond waren: gemengd koor 'Vox Humana', mannenkoor 'Tehillim' en 'Korendijks Mannenkoor' met dirigent Lennert Knops en aan het orgel Jan Peter Teeuw. Verder was er nog een veelheid aan solisten. De leiding van de avond berustte bij ds. H. Hofman.
Uitgevoerd werd het meer dan 2 uur durende stuk 'EXODUS' van Lennert Knops. De aanwezigen, in de bijna volle kerk, waren allen onder de indruk van dit prachtige stuk met koorzang, solisten, declamatie en muzikale bijdragen. Iedereen werd meegenomen door het boek Exodus vanaf het overlijden van Jozef tot en met de lofzang van Mozes.
De prachtige opbrengst van deze avond van € 1985,- was bestemd voor het project 'gemeenteopbouw in Moldavië', dat onze stichting sinds 2016 ondersteunt. Met dit bedrag kan gedurende een vijftal maanden het salaris worden betaald van het zendingsechtpaar dat werkzaam is in de stad Soroca en van daaruit het gemeentewerk in het dorpje Niorcani opzet.

Huis-aan-huiscollecte 2017

Dit jaar werd de huis-aan-huiscollecte gehouden van 16 tot 28 oktober. Twee maanden eerder dan we gewend zijn om eens te kijken hoe dit bevalt. De meeste collectanten gaven aan dat dit een betere periode is dan december. Het is dan 's avonds nog licht, dus dit houden we er maar in voorlopig.
Op een paar strubbelingen na, van een collectant buiten Ridderkerk, is de collecte goed verlopen.
Deze twee weken hebben er 80 collectanten door de straten van Ridderkerk gelopen en zij hebben het mooie bedrag van € 4.528,07 opgehaald!
Ieder heel hartelijk bedankt voor zijn of haar inzet!

CBS 'De Zaaier'

In het vorige nummer van ons Nieuwsblad werd hier al een verslagje over geplaatst, maar inmiddels weten we de opbrengst van deze actie.
Op de christelijke basisschool 'De Zaaier' te Wijngaarden werd in mei een actie georganiseerd met als doel geld in te zamelen voor 'Stichting Draagt Elkanders Lasten' te Ridderkerk. Op dinsdagavond 23 mei reisde een tweetal bestuursleden af naar Wijngaarden met een auto vol artikelen voor de verkoop en een fotopresentatie. Dit in verband met een projectavond door de leerlingen. Per groep was een activiteit georganiseerd die verband hield met vervoer. Van de Oost-Indische Compagnie tot modern vervoer per trein kwam aan bod. Er werd van alles verkocht, vooral ter versterking van de inwendige mens, oftewel... eten.
De opbrengst van deze avond was geweldig: € 545,-. Leerlingen van 'De Zaaier', enorm bedankt voor jullie inzet!

Presentatie

Op 18 oktober hadden we een presentatie in 'Landvast' in Alblasserdam. Dit was voor de 'S.S.A.A.' (Seniorenclub Alblasserdam).
Deze keer hield Joke de presentatie samen met de technische man, Peter Gouweloos.
Het was een warme dag, maar toch waren er nog aardig wat mensen. Voor de pauze hebben we 100 foto's vertoond en wat verteld over het ontstaan van onze stichting, daar dit nieuw voor hen was. Na de pauze hebben we de film van een reis naar Roemenië laten zien, zodat al de plaatjes ook gingen 'leven'.

We kregen een gift van € 40,-. De verkooptafel bracht € 62,50 op en in de leuke vogelhuisbus zat nog 18,- euro. Totaal dus € 120,50 voor deze middag. Allen hartelijk dank daarvoor!

Terugblik taartenworkshop

Op zaterdag 18 november is er een taartenworkshop geweest in verenigingsgebouw 'Obadja' te Ridderkerk. Bestuurslid Roelie had banketbakker Peter Gouweloos van 'Create Your Cake' benaderd om een workshop te geven, waarvan de opbrengst voor de hulp in Roemenië en Moldavië zou zijn. Omdat Peter in oktober dit jaar zelf nog mee geweest is met een reis, kon hij uiteraard geen nee zeggen.
Na een uitleg van de banketbakker gingen de bijna 20 deelnemers aan de slag om een mooie marsepeintaart te maken. De één nog creatiever dan de ander, maar iedereen was er voor één doel, namelijk het steunen van de stichting. Met hun bijdrage is er € 140,- opgehaald. We bedanken Peter voor het delen van zijn kennis en de deelnemers voor hun komst. Foto's van de workshop zijn te vinden op de Facebook-pagina van de stichting.

Traditionele presentatieavond 'Riederborgh' op 4 juni

Het is een ingebakken gewoonte geworden om na ieder bezoek aan de projecten waar in het buitenland hulp wordt verleend een avond te organiseren voor onze achterban in 'Riederborgh'. We laten dan de bezoekers zien hoe de hulp verloopt en of er veranderingen zijn.
Zo ook deze keer. Voor een vijftigtal aanwezigen werden foto's getoond en een wederom door Cees van der Steldt gemaakte film van de reis. Iedere keer weer is het aangrijpend om te zien hoe groot de armoede voor mensen kan zijn en welke gevolgen dat heeft voor hun leefomstandigheden. Het laat ook blijken hoe noodzakelijk hulpverlening nog is en blijft in Roemenië en Moldavië. Ook deze keer gingen de portemonnees weer royaal open.

Chocoladeactie 'Ds. G.H. Kerstenschool'

Dit jaar mochten we weer actie voeren op de 'Ds. G.H. Kerstenschool' te Ridderkerk door middel van verkoop van chocolade (van chocoladeatelier 'Van Noppen').
De leerlingen van groep 7 en 8 gingen half september op pad met de bestelbriefjes. Nadat deze eind september waren opgehaald, kregen de leerlingen op 6 oktober de bestellingen op school, waarna ze deze konden gaan bezorgen.
Alle leerlingen hadden hun uiterste best gedaan; er waren er zelfs bij die voor bijna € 500,00 hadden verkocht!!
De totale opbrengst van de school was € 4.694,15.
Dit bedrag zal worden besteed aan de kansarme mensen in Moldavië en Roemenië.
Namens hen allen, hartelijk bedankt!

Voedselactie 2018

In het gezin van Ana aten de drie kinderen anderhalve dag niets. De aan alcohol verslaafde vader gebruikte het weinige geld voor zijn eigen plezier-tjes, zonder te denken aan zijn drie hongerige kinderen die thuis zaten te wachten. Toen ik hun huis binnenging met het voedselpakket, liepen Ana's ogen vol tranen en even later kon ze stamelen: "Hoe wist je dat ik geen eten heb voor de kinderen? Ik geloof dat alleen God je heeft kunnen sturen, terwijl hij mijn gebed hoorde. Ik was wanhopig en wist niet waar ik heen moest, wat ik moest doen om mijn kinderen te voeden. Het kleine meisje is ziek en ze moet iets eten voordat ik haar de medicijnen kan geven. God is weer goed en genadig, omdat je dit voedsel voor ons hebt gekocht."

Toen ik bij het huis van Nicolae's familie aankwam, was het binnen ontzettend koud en had de familie geen eten meer. Met een vader die geen diploma's heeft en die met zijn fragiele lichaamsbouw niet in staat is om te werken en een moeder die met de 6 minderjarige kinderen moet omgaan, leeft het gezin van een sociale steun en de kinderbijslag. We kunnen de vreugde op ieders gezicht niet beschrijven, toen we het voedsel uit de zak haalden en op tafel legden. De hongerige kinderen konden zich nauwelijks beheersen om niet op het eten te springen. Ik kreeg de kans om hen nog een keer te vertellen over Gods genade en het feit dat Hij geeft om het geloof van ieder persoon en dat Hij wist wanneer ze voedsel nodig hadden. Na deze actie heeft de familie voldoende basisvoedsel voor een tijd. Ze vroegen ons om hun dank en dankbaarheid over te brengen!

Een andere indrukwekkende situatie is die van Craita's familie. Een zieke grootmoeder die haar twee kleinkinderen grootbrengt, die in de steek zijn gelaten door hun ouders die naar het buitenland zijn vertrokken om een beter leven te vinden, maar uiteindelijk uit elkaar gingen. Toen ik hier aankwam, merkte ik opnieuw dat ze geen voedselreserves hadden. Ze waren zo blij om het voedselpakket te ontvangen. We riepen ze op tot gebed en probeerden hen te laten inzien dat belangrijker dan onze compassie, Gods liefde is, die zowel door grote als kleine dingen wordt gemanifesteerd. Ze waren echt dankbaar.

Dit zijn maar drie van de vele verhalen die de sociaal werkers vertellen naar aanleiding van de voedselactie van afgelopen jaar.
Meer hoeven we toch niet te zeggen?
Stuur uw bijdrage voor dit jaar naar rekeningnummer NL30INGB0670471046 van 'Stichting Draagt Elkanders Lasten' te Ridderkerk o.v.v. voedsel.

Dank u wel!

Nieuws van de breigroep

Tijdens een bezoek aan onze loods, kwam ik weer heel veel breiwerk tegen. Van her en der en zelfs vanuit Dordrecht was er veel gebracht. We hebben intussen vele handwerkdames die bij elkaar heel veel maken voor de arme mensen in Roemenië. Voor kinderen mutsjes en sjaals. Weer een flink aantal dekens en babykleertjes kwam ik tegen. Het is echt een verrassing wat je dan weer vindt in de loods als we gaan sorteren.
Wij willen allen weer hartelijk bedanken voor de wol die u schonk en al het brei- en haakwerk. En wat dacht u van al uw tijd die hier in gaat zitten? Sommigen hebben hier een dagtaak aan. Fijn dat u dit voor deze mensen in Roemenië wilt doen. Hartelijk bedankt!

Breiwerk

Tijdens een creatieve ochtend zijn de dames van vrouwenvereniging 'Damaris' van de Hersteld Hervormde Kerk te Ridderkerk enthousiast begonnen met lapjes breien voor een deken voor Roemenië.
Ieder kreeg de smaak te pakken, zelfs 'niet-breisters' leerden rechtse steken breien en deden ijverig mee.
Thuis werd verder gegaan en het resultaat waren stapels lapjes, die door enkele leden aan elkaar zijn gezet.
Inmiddels is de deken in de loods afgeleverd en we hopen dat die deze winter veel warmte mag geven aan een gezin in Roemenië.

Hartelijke groet van vrouwenvereniging 'Damaris'.

Er wordt heel veel handwerk verricht om de mensen in Roemenië een beetje warmte te kunnen geven. Zo ook door mevrouw Boender in woonzorgcentrum 'Nebo'. Zij maakte voor alle meisjes van 'A-mic' en 'La Noi' een mooie poncho.

Alle handwerksters, enorm bedankt!

Dit Nieuwsblad is mede mogelijk gemaakt door de adverteerders:

Jan Verschoor
WITGOED&FIETSEN
HAVENSTRAAT 53 • RIDDERKERK • TEL: 0180-425300

Tronchet
AFBOUW
PLAFONDS & TIMMERWERKEN
Arno Tronchet
06 30 000 772
Stationsweg 198
3364 AP Sliedrecht
T 0184 63 32 77
E info@tronchetafbouw.com
I www.tronchetafbouw.com

MR
Bouwbedrijf Mashro B.V.
Kwaliteit op maat!

VERBOUW NIEUWBOUW ONDERHOUD RENOVATIE
0180 - 317 271 WWW.BOUWBEDRIJFMASHRO.NL Nieuwerkerk a/d IJssel

Onderhouds- en montagebedrijf
BAS VERHOEVEN
Voor de complete montage van badkamers en al het onderhoud aan uw woning
Neem voor een vrijblijvende offerte eens kontakt met ons op of kijk voor informatie op de website
www.basverhoevenbadkamers.nl

Een bijzondere winkel!

de Kandelaar.nl
Christelijke Boek- en Muziekhandel
Openingstijden:
Maandag 13.00 - 17.30
Dinsdag 9.00 - 17.30
Woensdag 9.00 - 17.30
Donderdag 9.00 - 17.30
Vrijdag 9.00 - 21.00
Zaterdag 9.30 - 17.00
Met uw aankopen bij De Kandelaar steunt u rechtstreeks projecten ter bevordering van lectuur- en Bijbelverspreiding.
Via internet bestellen kan ook

In Uw licht zien wij het Licht
St. Jorisstraat 10 2981 GA Ridderkerk Tel.: 0180 - 42 46 98 Fax: 0180 - 43 51 52 winkel@de-kandelaar.nl

PUT
fashionstore
Onze merken zijn o.a.
Dames: Gerry Weber, Frank Walder, Marcona, Cecil, Gelco, Setter lady
Heren: Gaastra, For Fellows, Digel, VANGUARD, Olymp, Meyer, Ten Cate
Adres St. Jorisplein 32, 2981 GC Ridderkerk
Telefoon 0180 - 42 55 77 E-mail putfashionstore@telfort.nl
Website www.putfashionstore.nl

Sinke Services

Sneltransportservice
Hobbemalaan 7
2951 PG ALBLASSERDAM
Tel. 078 69 15 943
Site. www.sinke-services.nl
Email. info@sinke-services.nl

Frans Sinke
Mobiel. 06 36 17 68 29

Int.Transportservice
...At your service

SINKE SERVICES

• VERF • GORDIJNEN
• RAAMDECORATIE
• VLOERBEDEKKING
• BEHANG • GLAS

VERF& WAND WONEN
HARTMAN
Noordenweg 69, 2984 AG Ridderkerk, Tel.: 0180 - 49 67 67

deco HOME

MAKADO
Makadocenter 54, 2951 EJ Alblasserdam
Tel.: 078 - 691 50 28

Sinke groenprojecten

Randweg 73
2951 AK Alblasserdam
Tel 078 69 34 517
Fax 078 69 34 077
Mob 06 20 63 44 88
info@sinkegroenprojecten.nl
www.sinkegroenprojecten.nl

Ontwerp - Aanleg - Onderhoud - Boomverzorging

Van De Graaf
Hovenier

Hoveniersbedrijf Van de Graaf
Van Eesterensingel 4
2951 CK Alblasserdam
Tel.: 078 - 691 64 09
Mobiel: 06 - 430 223 92

CARROSSERIEBOUW
SPEC. CONSTRUCTIE
U·D·SCHEE
Sinds 1902
ALBLASSERDAM
TEL. 078 6912441

PLAFONDS & WANDEN
LEENDERT JANSE
AFBOUW
PLAFONDS | WANDEN | AFTIMMERWERK
Resedastraat 36 | Alblasserdam | T 06-17599990 | info@leendertjanse.nl
WWW.LEENDERTJANSE.NL

da
DROGISTERIJ - PARFUMERIE
VAN ZESSEN
Smidsweg 2
's - Gravendeel
078 - 673 14 26
Makado-Center 31
Alblasserdam
078 - 691 22 68

LEEN VISSER
Wooncomfort
Dam 52-54
2951 GB Alblasserdam
Tel. 078 - 691 63 03

NUGTEREN TRANSPORT
Your partner in logistics

Rapenburg 5
2952 AP Alblasserdam
Phone +31 (0)78 6911004
Email info@nugterentransport.nl
Internet www.nugterentransport.nl